Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Stilus Romanae Curiae

[Rom], [um 1485]

urn:nbn:de:bsz:31-293459

Visual Library

BADISCHE
LANDESBIBLIOTHEK

Baden-Württemberg

Qui non honorat parentibus reverentiam ... Christo. viij

ad quam hortatur sapiens ..

In toto corde honora patrem et matrem

tuam nec gemitus patris et matris

tue obliviscaris / Hic precepit ut filii

honorent parentes officio pietatis

videlicet eis in necessitatibus corporis subveniendo

Dicit beatus Augustinus

Nihil certe delectabilius est in aure

domini quam pura oratio directa de corde

fideli.

Quid ergo sunt pauperes quibus damus

nisi lazari nostri per quos de terra

ad celum migramus.

Ecce pauper cui das non habet

quod tribuat // Sed cum pro te deum orat.

Tunc si ad deum clamat / Dic mutuum accepi

ab homine fide iube pro me.

Nam per misericordiam quam quis facit pauperi

deus miseretur, filiis parentibus eorum

liberando.

Gregorius

Et hoc est vivit / si fit actor ut corrigat /

Si fit hoc ut sustineret / ..

Augustinus

Nemo laborat qui bene facit

Obedientia plus valet quam victima

Thomas

Nullius moralis

Quantumque vero secreto tuo nos paucis meruit

Verbis filii magis pro se sunt differentia vite ...

Adh. f. (Jacobus, de val. missae pro defunctis)
Basel: Mich. Furter
(1493)

Dq 18

¶ Incipit Stilus Romanę Curię.

Uplex eſt modus deuoluendi ſiue trahendi cauſas ad Romanã curiã: ut in ipſa curia tractent̃. Unus p cõmiſſionem factã in curia cũ poteſtate citãdi: ⁊ iſto mõ inter bñficiales ⁊ nõ bñficiales nulla eſt differentia: poſtq̃ꝫ cõmiſſe ſunt. niſi in diuerſitate modi ꝓcedendi ⁊ obſeruatõe terminoꝝ ut infra dicet̃. licet leuiꝰ ⁊ faciliꝰ cauſe bñficiales ⁊ nõ deuolute p appellationẽ cõmittant̃ in curia q̃ꝫ alie: ⁊ inter alias citius ſpũales ⁊ eccl'iaſtice q̃ꝫ ꝓphane. ⁊ inter ꝓphanas citiꝰ ille q̃ ꝟtunt̃ inter clericos q̃ꝫ inter laicos. ſꝫ poſtq̃ꝫ placet pape nulla eſt differentia: niſi in mõ ꝓcedendi: ⁊ obſuatiõe termĩorum ut infra. ¶ Alius eſt modus deuoluendi per appellationẽ Et in iſto mõ eſt magna differentia inter bñficiales ⁊ nõ bñficiales p quãcunqꝫ appellationẽ interpoſitã ad ſedẽ apo. deuoluunt̃ ad romanã curiã. dummõ dicta appellatio interponat̃ ĩ preſentia appellati. vel eius ꝓcuratoris ſpecialiter in cauſa illa ꝯſtituti vel q̃ꝫcito cõmode intimet̃ appellato vel ꝓcuratori predicto: data ſibi ſcriptura autentica vl' plecto ſibi tenore appellatiõis cũ copia ſibi tradita: alioqn in abſentia appellati vl' ꝓcuratoris talis appellatio intimanda eſt in domo habitatiõis appellati. vel ſi domꝰ eſt in remotis in ecc'ia cathedrali eiꝰ ciuitatis vel dyoceſ cuiꝰ eſt bñficiũ de quo agit̃. ⁊ vtroqꝫ caſu nihilominus in eccl'ia vel bñficio de quo agit̃: ⁊ hoc verũ niſi eſſet metus appellati vel ſuoꝝ. tũc enĩ ſufficit ꝙ intimatio fiat in loco publico de quo veriſiĺe ſit: ꝙ veniat ad noticiam appellati. Itẽ eſt ſciendum ꝙ ſi aliqua appellatio vel citatio debeat inſinuari alicui habenti parrochialẽ eccl'iaꝫ: vel aliud beneficiũ curatũ reqrens reſidentiã de iure: tũc in abſentia appellati vel citãdi ſufficit ꝙ fiat intimatio vel citatio in eccleſia cathedrali ⁊ in eccleſia ſiue beneficio curato: ⁊ non in aliqua domo habitatiõis. ¶ Alie vero cauſe nõ bñficiales ſiue ſint ſpũales ⁊ eccleſiaſtice. ut de vſuris: decimis: m̃rimonio ⁊ ſiĺibus: ſiue inter clericos: ſi

ue inter laicos via appellationis dũtarat nõ deuoluunt̃ ad ro·
cu·niſi ſcđm formã diſtĩctiõis infra ſcripte. Aut enĩ appellauit
ante ſñiam diffinitiuã aut poſt: ſi appellauerit ante: aut appel/
latio nõ eſt acceptata a iudice vel approbata a parte· Primo ca/
ſu aut terminus fuit ſtatutus ab homine a iudice vel a parte ⁊
tunc ſufficit ꝙ appellatus mittat ꝓcuratorẽ ad agendũ ⁊ defẽ/
dendũ in curia: nec in tali caſu virtute appellatõis procedi põt
niſi de ſpẽali mandato pape cõmitteret̃ cũ ꝑtãte citandi ĩ curia
⁊ decreta citatiõe ⁊ execntione reproducta nõ vi appellatiõis ſʒ
citatiõis procederetur: aut terminꝰ fuit ſtatutꝰ ab hoĩe: ⁊ tunc
iterũ dico ꝙ ſi caſu priorĩo ſi appellatio eſt acceptata a iudice vł
a parte approbata: aut nullꝰ terminꝰ fuit ſtatutꝰ ab hoĩe. ⁊ tũc
ſufficit mittere procuratorẽ ad expediendum articulum graua
minis ⁊ eo expedito in negocio principali procedi põt·ſed bene
in grauamine· Aut terminꝰ fuit ſtatutꝰ ab hoĩe ⁊ appellatꝰ pe/
tijt ꝙ ꝑſone pricipales veniſſent cũ iuribꝰ ⁊ munimẽtis ad ro·
cu·ad totã cãm ⁊ cauſe ꝑ talẽ appellationẽ cenſent̃ ad ro·cu·de
uolute ad finẽ ut in negocio prĩcipali ꝑ audientiã ꝯtradictarũ
poſſit procedi. Aut appellatꝰ hoc modo nõ petijt ⁊ tunc tm̃mõ
deuolutus eſt articulꝰ grauamĩs·nec in negocio principali illo
finito via appellationis procedi poſſit· ⁊ ſic tm̃ vno caſu appel/
latio añ ſñiam deuoluit negociũ principale ad curiã itaqꝫ in il
la abſqꝫ aliqua alia citatione procedi poſſet ĩ curia ꝑ audientiã
ꝯtradictaꝝ cõtra abſentẽ·ſ·qñ appellatio recepta ẽ a iudice ⁊ a
parte ⁊ terminus ſtatutus ab homine ⁊ petito per appellatum
ꝙ appellans veniat cum iuribus ⁊ munimẽtis ſuis totam cau/
ſam concernẽtibus: ⁊ ille modus raro accidit· Si autem eſt ap/
pellatum in huiuſmodi cauſis non beneficialibus a diffinitiua
tunc aut appellatio fuit acceptata a iudice vel approbata a par/
te vel non· Primo caſu ſiue terminus fuit ſtatutus ab homine
vel non cauſa eſt deuoluta per appellationem· Itaqꝫ per audiẽ/
tiam contradictaꝝ contra abſentẽ procedi poſſet etiã ĩ negocio
prĩcipali·Scđo·ſ·qñ nõ eſt acceptata a parte nõ eſt cã deuoluta

ad curiam ita q̄ per audientiam ꝯtradictarū procedi poſſit in negocio principali: ſed ſufficit mittere ꝓcuratorē ad impetrandum ꝛ contradicendum.

In cauſis deuolutis modus ꝓcedendi in romana curia.

¶ Poſtq̄ȝ aūt in romana curia ꝑ viam appellationis ita ut ī ea tractari debeāt deuolute ſunt cauſe hoc modo procedēdū ē. Et primo cōmittenda ē cā appellatōis ꝛ negocij principalis alicui auditori vel iudici ꝛ pn̄tata cōmiſſione ea die iuridica in audientia vel ſequēti ꝓducat̄ appellatio corā iudice ſi habet̄ al's verbo detur ꝛ abſq̄ȝ hoc ſcd̄m modernā practicam. licet olim ſecus erat. q̄ ꝓnunciat auditor cauſā eſſe deuolutā: petat̄ ꝛ obtineatur pars citari ꝑ audiētiā ꝯtradictaꝝ ad dicenđ ꝯtra cōmiſſionē ꝛ iura hmōi obtineat̄ ſi in grauamine ꝓceditur: ſiue ſit bn̄ficialis ſiue nō: ad impugnandū ꝛ iuſtificandū ad primā dieˉ. Si vero in negocio pr̄icipali pars vellet ꝓcedere tunc ſi cā eſt bn̄ficialis tunc ē ꝓcedendū iuxta reformationē Martini pape. v. ſcȝ ad libellandū ad primā: ad iurandū de calūnia ad primā. Etiā de mero iure ſi aliqua ptiū velit abbreuiare tūc in termīo ad libellandū poterit iura de calūnia: caueat tn̄ ut non remittat expreſſe iuramentū alteri parti: ſed tm̄ tacite: quia tacita valet: expreſſa nocet: ꝛ ideo ꝓcurator ſit attentus qn̄ iurat in termīo ad libellandū q̄ auiſet notariū q̄ ſcribat hoc iuramentū exp̄ſſe ꝑ euȝ aduerſario remiſſum. Deinde ad articulandū ad. xii. dieˉ ad dicendū ꝯtra articulos ad. ii. dieˉ. ad dicēdū ꝯtra ꝓducta ad. ii. dieˉ. ad declarandū ad. i. dieˉ ꝛ ſi alique declaratōes dent̄ facto ad dicēdū ꝯtra eas ad primā dieˉ: ꝛ deinde añ lapſū terminū ad dicendū ꝯtra articulos: articuli ad ꝓbandum admitti pn̄t vocata ad hoc parte factis ꝓbationibus ſi ē actor vel ſi eſt reus ꝛ actor ꝓbauit: factis deciſionibus ꝛ defenſionibus ꝯtrariis releuātibꝰ vel ſi nihil ꝓbat actor: etiā ſi reꝰ nihil ꝓbauerit ut certus ſit đ abſolutoria ſn̄ia pōt peti ꝯcludi ad ſtatī: poſtmodū dū iudex fuerit deliberatꝰ pōt ferre ſn̄iam. Et lȝ ꝯcluſio ī bn̄ficialibus nō ſit de ſubſtātia tn̄ ſtilus curie habȝ q̄ ſemꝑ ꝯcludit̄ etiā

in beneficialibus ⁊ aliis ſūmariis cauſis· tenet tn̄ ſententia ſi/
ne tali ꝯcluſione.nec adhoc ſtilus ꝯtradicit:⁊ quo ad iſtam ma
teriā cōmiſſionis articuloꝝ vel exceptionis:aut aliaꝝ materia/
rū ꝑterq̄ꝫ qđ de ꝯcluſione dictū eſt·tn̄ illa in cauſis pecuniarijs
ſiue ꝓphanis ſit de ſubſtantia.Idē in talib⁹ cauſis ordinarijs
ſiue ꝓphanis ſeruetur· Item in ſcđa inſtantia omnes termini
ꝑdicti ad primā diem ſeruant̄:excepto termino ad articulandū
q̄ ſeruat̄ ad.viii:⁊ eodē modo in tercia inſtātia dempto termi/
no ad articulandū qui ſeruat̄ ad.vi·

¶ Modus ſeruandus in bn̄ficialib⁹ deuolutis ꝑ cōmiſſionem

¶ Itē eodē mō ſeruantur termini in cā bn̄ficiali qn̄ cā eſt deuo
luta per cōmiſſionem cū poteſtate citandi in curia ⁊ ex̄:⁊ facta
executione in partibus que executio eodē modo fienda eſt quo
appellatio interponenda ſm formā Cle·Cauſam·Dempto ꝙ in
hoc termīo nō oportet ꝓducere iura deuolutionē facientia:ſed
ꝓducit̄ citatio ꝟbo vel facto cū ei⁹ executione:⁊ deinde citetur
pars ad dicendū contra cōmiſſionem.citationē:⁊ ei⁹ executiōꝫ
Deinde ad libellandū ad p̊mā diem ut·s̄·⁊c·talr̄ ꝙ ſi ſint ambe
partes ſufficiēter fundate ꝑ ſe vel ſuos ꝓcuratores:tūc ꝓcedit̄
ꝯtra eos·alioq̄n pars pn̄s ꝓcedat ꝑ audientiā ꝯtradictaꝝ ꝯtra
abſentē ſi cā eſt deuoluta ut ſupra ⁊c· Et hoc idē ſeruat̄ in cau/
ſis nō beneficialibus·de quibus ſupra.

¶ In cauſis nō bn̄ficialibus per cōmiſſionem·

¶ In cauſis vero nō bn̄ficialibus·aut ille ſunt de decimis.ma
trimonijs·vel vſuris·procedendū eſt ut in cauſis beneficialib⁹
modo quo ſupra dictum eſt·quo ad terminos:ſꝫ nō quo ad de/
uolutionē·ut etiam predictū eſt· Aut ille cauſe ſunt ꝓphane·
⁊ tunc ſi appellatiōes ſunt deuolute modo quo ſupra fert̄·com/
miſſa cā producat̄ appellatio·verbo vel facto:⁊ citabitur pars
ad dicendū contra cōmiſſionē ⁊ iura pro deuolutiōe cauſe faci/
entia ad primā diem· Si vero eſt deuoluta ꝑ citationem execu/
tam tunc illa citatione cū eius executione reproducta verbo uel
facto citabitur pars ad dicendū ꝯtra cōmiſſionē citationem et

el⁹ executionē ad primā: ⁊ deide vtroq; caſu deuolutionis hui⁹
modi termīo primo ſeruato ad dicendū ꝯtra deuolutionē vl' ex
ecutiōꝫ citatiōis citabit̃ pars ad libellandū ſm antiquā practi
cam ad·viii·diē·ſꝫ ſm modernā q̄ mixtim cū antiqua ſeruatur
ad libellandū litē ꝯteſtandā ⁊ de calūnia iurandū ad· viii diē.
in quo termino dabitur libellus ⁊ citabitur pars ad reſpōdendū
libello: ⁊ litē ſup libello ꝯteſtandā: ⁊ iurandū de calūnia ad pri/
mā diem·ſic nec ut ita fiat citetur ad idem tercio ſub pena excō
municationis ad·ii·diē·ſed ne tunc citetur q̄rto ⁊ de ſupabun/
danti ad idē ad primā:ſi tunc libellās affirmat narrata in ſuo
libello fore vera ⁊ petita ī eo fieri debere añ lit·ꝯte· ⁊ niſi tūc ad
uerſari⁹ det exceptiones releuātes niſi libellus de ſe ſit incept⁹
cōpellatur reſpondere.alioqn excōicabitur· Exceptiones autē
q̄ poſſunt opponi ad lit·ꝯte·ſunt tm̃ tres·ſ· de re iudicata trāſ/
acta ⁊ finita:etiā exceptio quę reputatur anormala opponi pōt
ad impediendā litē ꝯteſtatā·Si vero iudex cauſe cōpellat ad re
ſpondendum libello:quia eſt inceptus vel quia obſtant excepti
ones tuę: ⁊ tunc nō reſpondeas niſi metu excōicationis: ⁊ ſimili
metu durāte:iures de calūnia: ⁊ deinde appelles ab illa cōpulſi
one metu excōmunicatiōis ad reſpondendū libello facta: ⁊ ī ca/
ſu quo date fuerīt exceptiōes: ⁊ admiſſione petita exceptionum
appellari pōt a nō admiſſione: ⁊ dictaꝝ exceptionū repulſione:
⁊ cōpulſione hmōi cōiunctim ⁊ diuiſim: ⁊ ſic diuiſim appellari
pōt a tali nō admiſſione:etiā ante cōpulſionē: ⁊ ſi tibi placet p
ſequi grauamen: ⁊ recedere velis a iudice qꝛ forſan tibi ſuſpect⁹
eſt vel alia de cā facias ꝯiunctim cōmitti cauſam appellationis
ab hmōi grauamine vna cū toto negocio principali in forma q̄
infra ꝯtinet̃ . ⁊ licet appellatio qñ eſt legittima cōmittat̃ vna cū
negocio principali nō venit negociū principale niſi qñ euentū
grauaminis tales ſepe obtineant cōmiſſionē:qñ ꝓceſſus eſt co
ram iudice qꝫ in omnē euentū maneat iudex·

¶Cōmiſſio grauaminis·

¶Commiſſio vero in cauſa grauaminis hmōi termini ſeruen/

tur ſicut in alijs quocunq; grauaminū· ſcꝫ ad dicēdū ꝯtra cō/
miſſionē ad·j·diē. ad dicendū ꝯtra appellatiōꝫ ad·j·diē q̄re pe/
tenda eſt in termīo quo accuſet̃ ꝯtumacia nil dicentis ꝯtra cō/
miſſionē: ⁊ deinde ad impugnandū ⁊ iuſtificandū ad·j·diem: ī
quo termino ſemp̱ dat̃ petitio ad min⁹ ꝟbo petendo ꝓnūciari
bene appellatū ⁊ male ꝓceſſum· Si vero eſt appellatū ecōtra ſcꝫ
bene ꝓceſſum ⁊ male appellatū: licet cauti⁹ ſit ⁊ vtilius quā in
illo termino ad impugnandū: ⁊ iuſtificandū det̃ primo petitio
facto: ⁊ poſt terminū ad impugnandū ⁊ iuſtificandū altera par
tiū pōt citari ad videndū inbiberi ad·j·diē vel ad ſtatim: ⁊ pre
dicta a grauamīb⁹ quo ad terminos ꝓcedūt qn̄ appellans ꝓſe/
quit̃ cām appellationis·ſ·ſi appellat⁹ ꝓſequat̃ eā ille poteſt qn̄
citatus eſt ad dicendū ꝯtra cōmiſſionē: ꝯſentire in iuriſdictiōꝫ
īpugnare nō poſſit ac p̄ſtare ꝯſenſuꝫ expreſſe vel tacite ⁊ in illo
termino repetere appellationē partis aduerſe inquantū ꝓ p̱te
ſua ⁊ ꝯtra partē aduerſam inquantū facit ꝯtra ſe excipere gene/
raliter ꝯtra eam ⁊ obtinere ad impugnandū ⁊ iuſtificanduꝫ ad
primū diem quem terminū ſeruet ut ſupra·

¶ De Prima inſtantia·

¶ Deinde ꝯtinuando terminos in negocio pr̄icipali ſi graua/
mē miſcet̃ ⁊ expeditū eſt p̱ ſniam īterlocutoriā q̄ trāſiuit ī rē iu
dicatā: vl' q2 ab ea nō ē appellatū: vl' poſt·x·dies appellat̃· tunc
citet̃ pars ad articulandū in p̓ma inſtātia ad·xv·diē·ad dicen/
dū ꝯtra articulos ad viij·diē ad declarādū ad·viij·diē·ad dicē
dū ꝯtra declaratiōꝫ ſi q̄ dat̃ ad·viii·diē al's nō· Deinde pōt pe/
ti ꝯcludi· ⁊ hoc ſi eſt re⁹: ⁊ aduerſari⁹ ⁊ actor nō ꝓbat: vl' ſi actor
ꝓbauit ī cauſis pecuniarijs ſiue ꝓphanis qn̄ p̄ſertim q̱s timet
ꝯmiſſionē vl' teſtes tūc iuſte ꝑ ꝯcluſiōe ⁊ deliberato iudice pro
ſententia·

¶ De ſcḋa inſtantia·

¶ Poſtq̄ꝫ in pr̄ia inſtātia appellatū ē: ⁊ cā appellatōis cōmiſſa
citabit̃ ad dicendū ꝯtra cōmiſſionē ad primā diem iuridicā: et
ſi placet appellato ſtatim pōt facere citari partē ad libellanduꝫ
ad·ij·diē·al's poterit excipere ꝯtra cōmiſſionē vel non excipere

ꝛ termino aduenienꞇe quelibet partiū pōt dare libellum ſcꝫ appellatoriū: petendo ꝯtinuare ſententiā: ꝛ petendo bene ꝓceſſuꝫ ꝓnunciari: ꝛ male appellatū· ꝙ iudex nō bene ꝓnunciauit iuxta petitionē ſuā· illud pōt tunc addere in libello ſuo. Appellās ꝯo pōt petere ꝯtrariū· ꝛ dare petitionē ſuā quā dedit in prima inſtātia· Et deinde citabiť pars ad reſpondendū libello ꝛ litē ꝯteſtandam: etiā ad primā diē in illo termino accuſatur contumacia nō reſpōdentis libello: ꝛ hāc cautelā teneat volēs proſequi iudiciū· qꝛ ſi pars altera eſt abſens a iudicio: nō reqritur litis ꝯteſtatio in ſecūda inſtātia vbi facta eſt in prima· ſecus ſi ē preſens· teneat ergo talē ordinē volēs cōtinuare iudiciū: ꝛ accelerare ꝙ nullo termīo vadat quo alia pars nō eſt preſens· ꝛ ſeruat terminū: ꝛ tunc citeť pars ad iurandū de calumnia in eodē termino ſicut ſupradictū eſt· Deinde ad articulādū ad. viii· diē ad dicendū ꝯtra articulos ad· ii. diē· ad producendū omnia ad ii· dieꝫ· ad dicendū ꝯtra ad. ii· diē· ꝛ ad dicendū ꝯtra declarationes ſi quę ſint· ſimiliter ad· ii· diem·

¶ De tercia inſtantia·

¶ In tercia inſtantia omēs termini ſeruanť ad idem· dempto termīo ad articulandū: q ſeruať ad· viii· diē· ꝛ teneať cautela ī termīo ad libellandū: ꝛ reſpondendū libello· ut dictū eſt ī ſcđa inſtantia·

¶ In cauſis nullitatum·

¶ In cauſis nullitatum. ſcꝫ qn̄ cōmittiť ꝛ petitur ānullari aliqs proceſſus vel ſententia: vel alius extraiudicialis actus· tunc ſi actus eſt iudicialis: ꝛ nullitas ꝯſtet ex eiſdē actis: ꝛ tūc cōmiſſa cā citata parte ad dicendū ꝯtra cōmiſſionē nō reqritur plena obſeruatio terminoꝝ ſm naturā cauſe: vel ſi cauſa eſt beneficialis vel ſūmaria: vel alia: de qbus ſupra ꝓceditur· ut dictuꝫ eſt· Et notandū eſt ꝙ iudex vel auditor cui cōmiſſa eſt cā appellationis a diffinitiua pōt cognoſcere de nullitate ſn̄ie· licet hoc nō exprimať in cōmiſſione ſibi facta: ſecus ī iudicio appellationis a grauamine vel interlocutoria· cautū tn̄ eſt ꝙ ſemper exprimatur in cōmiſſione·

De cauſis reſtitutionis.

¶ In cā reſtitutionis que ꝺ iure peti deberet infra q̄drienniū ut petit̃ reſtitutio in ītegrū aduerſus aliquē actū ꝛ hoc princi/palr̃ vel incidentalr̃ vel petit̃ reſtitutio ad appellandū. vel etiā incidentalr̃ vel in ītegrū aduerſus ſnīam ꝛ mittere iudiciū re/ſcīdens ꝛ nō reſiſtoriū ꝛ tunc citet̃ pars ad dicēꝺ ꝯtra cōmiſſio nē dant̃ articuli ſi petant̃ ſcꝺm viam iuris cōmunis deducent̃ caſū eē quo reſtitutio ꝓcedit̃ ꝛ ꝑ viā cōmiſſionis de grã petite ꝛ conceſſe tūc deducant̃ articuli verificationis pro verificatione cōmiſſionis ꝛ pars citet̃ ad dicendū ꝯtra articulos ad primam diē: accuſata cōtumacia in illo termīo petātur articuli ꝛ ꝓducā tur iura vel teſtes ſꝫm materiā ſubiectā. Et eſt ſciēdū circa hoc ꝙ petēs reſtitutionē ſemꝑ anteꝗ̄ reſtituat̃ debet docere de ali quo ſuo iure vel intereſſe vel ſaltim ſumarie de leſione. Itē de/inde ꝺ factis ꝓbationib⁹ ſuꝑ articulis petat̃ reſtitutio ī inte. cū negocio pricipali qꝺ fieri pōt de iure ꝛ vtile eſt fieri: ſeruādi tn̄ ſunt termini ad longum ſcꝺm naturā cauſe.

In cauſis deſertionibus.

¶ In cauſis deſertionis. ſ. qn̄ aliq̄ appellatio a diffinitiua ſnīa vel interlocutoria dicit̃ deſerta: ꝛ tunc ſi deſerta eſt in manib⁹ dn̄i auditoris cui cōmiſſa eſt ꝛ ſic de alijs. tunc reqritur noua cōmiſſio ſuꝑ deſertione alˀs nō requiritur noua ꝓuiſio. Qua fa cta ꝛ p̄ntata citet̃ pars ad dicendū ꝯtra ad ſecundā diē: ꝛ lapſo illo termino citet̃ pars ad faciendū fidē de diligētijs ꝓſecutio/nis appellatōis primo ad primā diē: ꝛ deinde ſi nō docuerit de diligentia p̄dicta citetur ad idē tercio ꝛ quarto ꝛ tunc iudex ha bet optionē an velit cōfirmare vel ꝓnunciare tm̄ ſuꝑ deſertiōe.

In cauſis attemtatorū taxatio expenſarum.

¶ Item nota ꝙ expenſe nunꝗ̄ petunt̃ taxari niſi qn̄ ſunt tres ſententie late: vel qn̄ primo trāſiuit in rem iudicatā: ꝛ tunc iu/dex q̄ tulit ſnīam uel ſurrogat⁹ eius debet taxare expenſas ꝛ p/te vocata ſtatim vel ad primā diē. ꝛ nō taxentur expenſe in Ro mana curia niſi pro cōmiſſionib⁹ ſimplicib⁹ nō conſiſtorialib⁹

pro curſore·pro procuratorib᷒·pro aduocatis·ꝛ ſic de alijs·ꝛ iſte expenſe peti debent ꝛ taxari per cedulas: ſcḋm ordinē romanorū pontificum·ꝛ qn̄ vna vel due ſententie late ſunt in partibus vel ꝙ pars vult ꝙ vnus auditor taxet omnes expenſas· hoc obtineat per cōmiſſionem·

¶ In cauſis beneficialibus·

¶ Item ſciendū eſt ꝙ in cauſis bn̄ficialibus ꝛ ſūmarijs nō ſūt niſi quatuor termini ſubſtātiales ſcꝫ ad articulandū· ad dicendum contra articulos·ad producendū om̄ia·ꝛ ad dicendū contra producta. Alioꝝ terminoꝝ obmiſſio nō reddit proceſſū nullum·In prophanis tn̄ nulli alij termini ſunt ſubſtātiales vltra predictos quatuor ſcꝫ ad libellandū: ad reſpondendum libello· ad litem conteſtandam ꝛ etiam ad concludendum·

¶ De grauamine·

¶ Item no. ꝙ qn̄ in ro· cu. alicui auditori cōmiſſum eſt aliqḋ grauamē puta qa appellatum eſt de partib᷒ vel auditori camere ad curiā ꝛ cōmiſſa eſt cauſa appellationis grauaminis vna cū negocio principali qꝛ tunc de more curie: licet ſit ꝯtra ius ꝙ iudex appellationis in curia etiam ſi pronunciat male appellatum non tamen reuertitur cauſa ad priorem iudicē ſed retinet eam decernendam: vel qn̄ cauſa grauaminiſ ꝛ negocij principalis eſt aduocata ab vno ꝛ cōmiſſa alteri: vł qn̄ appellatū ē a grauamine ꝛ interlocutoria ꝛ diffinitiua al's vni cōmiſſe ſunt·

¶ In cauſis attemtatorum·

¶ In cauſis attemtatorū q̄ ſunt poſt appellationē vel lite pendente ſemp requiritur noua cōmiſſio ſi occurrerint talia attemtata poſt cōmiſſionē primā qui pluraliter cōmiſſiones ꝛ ſcripta nō extendunt ſe ad actiones accuſatas ſeu creatas lapſo termino ad dicendum contra cōmiſſionem qui eſt ad idem: dantur ſemper articuli attemtatorum ꝛ citetur pars ad dicendum contra articulos ꝛ faciat probationes per teſtes vel inſtrumenta: deinde illis factis non requiritur obſeruatio terminorū: niſi petitio detur·

¶ In cauſa reductionis.

¶ In cauſis vbi petitur reductio contra aliquod laudum p ar-bitros ad arbitrium boni viri ſi eſt cauſa beneficialis vel ſum-maria ſeruandi ſunt termini ut ſupra dictum eſt· ꝛ nihilominꝰ vltra hoc dandus eſt libellus concludens iniquitatem ꝛ reductionem ſcdm diſpoſitionem iuris· Si vero cauſa vel negocium in qua petitur reductio non eſt beneficialis uel ſūmaria: tunc ſeruandi ſunt termini ſicut in cauſa ordinaria vel porphana et eſt lis conteſtanda·

¶ De remiſſione ad partes·

¶ In cā vbi petit̄ remiſſio decerni ad partes· expediat̄ cōmiſ-ſio ſub plūbo· ꝛ qn̄ decreta eſt remiſſio· citet̄ ad primā diem ad ꝯcordandū de loco ꝛ iudice in quo termīo fiat ꝯcordia d̄ vno vl̄ pluribꝰ iudicibꝰ· deinde citet̄ ad dandū interrogatoria ad pri-mā diē· ꝛ tūc in illo termīo petunt̄ articuli parte vocata· ꝛ ſi pa ratum habent portitorem: iuret portitor vel al's cum occurrerit parte tn̄ ſemp adhoc vocata vel preſente·

¶ Practica circa remiſſionem.

¶ Itē circa iſtas remiſſiones eſt ſciendū ꝙ in ro. cu. habet̄ vna deciſio ad hoc ꝙ iudex pōt remiſſionē decretā ſub plūbo papa li expedire ſine cōmiſſione ꝛ etiā cōmiſſariꝰ ſuꝰ in partibꝰ pōt ſubdelegare vices ſuas qn̄ talis remiſſio expedit̄ ſub plūbo pa-pali: ꝛ tunc reportata cōmiſſione iudex qui decreuit eā nō pōt de ea cognoſcere: niſi fiat commiſſio noua: ꝛ illa fiat ſub forma hmōi· Al's cā tali pendente inter tales iudex decreuit remiſſio-nē per appellationē manus· S· V· ſe de cauſa ipſa intromittere non poteſt· Dignetur· E· S· V. eidem priori iudici vel ſuo ſur-rogato cōmittere ꝛ mandare. ut remiſſionē recipiat: aperiat: et vlterius in cauſa procedat·

¶ Pro intereſſe·

¶ Item eſt alius modus veniendi ad cauſam pro ſuo inter-eſſe· Videat aliquis an ſibi expediat: quod conſiderare poteſt· Si enim iura predicta ꝛ etiam probationes in cauſa facte: plus

ſibi ꝓſunt q̄ꝫ noceant· tunc eſt ꝙ debeat venire pro intereſſe ⁊
tunc tertius q̲ uult venire ꝑ intereſſe ſuo: al'ſ melius eſt ꝙ hic
ad litē nouā ſeu nouū iudiciū corā eodē vel alio auditore ut ſi
expediat ſibi venire pro ſuo intereſſe videat an ipſe ſitin prima
cōmiſſione dicti iudicii noīatim ꝯprehenſus vl' ſub clauſula ge
nerali ſcꝫ ⁊ alios ſua intereſſe putātes ⁊ tūc veniat corā iudice
cū iurib⁹ ⁊ articul' ſuis ⁊ cū interſit petat partē citari ad primā
ad dicendū ꝯtra: ⁊ tūc in illo termīo petat ſe admitti in ſtatū ī
quo eſt in cā bñficiali· Si vero nō ſit cōprehenſus in prima cita
tione ⁊ cōmiſſione· tūc obtineat cōmiſſionē in q̄ petat ſe admit
ti ꝑ ſuo intereſſe ⁊ ꝓducat iura ſua: ſeu ſuos articulos: ⁊ obti-
neat citari partē ad dicendū ꝯtra: ⁊ petat admitti ut· ſ̄· Quid
aūt operat̄ generalis clauſula que ponit̄ in cōmiſſione ſcꝫ ⁊ ali
os ſua intereſſe putātes? Dico ꝙ ſua intereſſe putās nō tenet̄
venire· lꝫ poſſit venire ad cām niſi citat⁹ ſit in ſpecie· ac noīat⁹
ſm formā de elec· ⁊ tunc p̄iudicat ſibi ſententia· Et circa hoc no
ta ꝙ ſi vna ſentētia vel due ꝯtra poſſeſſorē late ſint: ⁊ alius ve-
nit pro ſuo intereſſe· nō ꝓpterea impeditur cā: ſi ſit expedibilis
inter priores partes q̲n expediatur: ⁊ etiā fiat executio niſi poſ-
ſeſſio fuiſſet vacans: vel ille qui veniret ꝑ ſuo intereſſe docet ⁊
ſe poſſidere: vel in cōmiſſione per quā venit ꝑ ſuo intereſſe ſit
clauſula ꝙ cā inter omnes partes ſimul ⁊ ſemel· ac ſi vnico con-
textu: eademq̄ ſnīa terminetur· ⁊ tunc etiam requiritur ſigna-
tura ꝙ admittat ⁊ procedat ut petitur. Et ſimiliter ſis cautus ī
dictando ⁊ recipiendo cōmiſſionem· In tali forma tenet modo
practica Rote ꝙ vtroq̄ caſu detur iuriſdictio· Tamen creditur
eſſe contra· ff· ſiue cle· ſi de beneficio de preben· ⁊ ad tollendum
dubium pone clauſulam illam in principio·

In cauſis criminalibus·

¶ In cauſis criminalibus per duplicem viam: ſcilicet per viam
Accuſationis: Inquiſitionis: Denunciationis: ⁊ Exceptionis·
Si per viam accuſationis ſi talis eſt cā ꝙ veniat aliq̄ corporal'
pena imponēda· illa nō poteſt tractari ꝑ ꝓcuratorē ſꝫ eſt tractā

da perſonaliter· niſi illa principalis perſona ſit in carcere detẽ/ta·Si vero aliqua alia pena fuerit imponenda tunc tractari potest per procuratorem· ⁊ dandus eſt libellus ſi in eo ſint expreſ/ſa crimina: exprimendus eſt locus: ⁊ locus loci: annus: menſis: ſed nõ requiritur dies: in quo libello ponenda eſt inſcriptio accuſatoris libellantis: ad penam talionis: ſic actor poteſt illam pati al's ad penam extraordinariam: ⁊ ad arbitrium boni viri: ⁊ ante inſcriptionẽ nõ dicitur reus conuentus reſpondere libello ⁊ in talibus cauſis per accuſatorem ſeruandi ſunt termini ut in ꝓphanis ſcd̃m ordinem ꝓut ſupra dictum eſt: quia tunc talis cauſa nõ dicitur beneficialis·Si per viam inquiſitionis· ⁊ hoc fit dupliciter: Aliquando ad inſtantiam partis: ⁊ tunc procedẽdum eſt ſicut in accuſatorio·Aliquando ex officio: ⁊ tunc iudex habet deputare aliquem inſtigatorem vel ꝓcuratorem officij: ⁊ tunc primo eſt inquirendũ de infamia: quę ſi probatur procedẽdum eſt vlterius ad cognitionem veritatis: ⁊ in iſtis cauſis inquiſitionis ex officio ꝓceditur ſũmarie: nõ ſeruando terminos cauſarum ꝓphanarum.Si per viam denunciationis quia d̓ ill' nõ eſt ad propoſitum: tunc illa eſt preparatoria ad inquiſitionẽ quę fieri poteſt dupliciter·Si per viam exceptionis quę fit cum agitur de confirmanda electione vel inſtituendo preſentatum: vel inducendo prouiſum in poſſeſſionẽ: tunc per modũ exceptionis danda ſunt crimina: ⁊ tunc requiritur ſpecificatio ut· ſ̃·et ideo ſit cautus ꝓcurator excipiens vel articulans in tali materia: vel articulet crimina ⁊ ꝙ illis addat: ꝙ illa erãt notoria petens poſſeſſionẽ bñfi.de illis erit notorie infamatus·

¶Super notorio·

¶In cauſis in quibus tanq̃ ſuper notorio proceditur poſt citationem ad dicẽduȝ contra cõmiſſionẽ dandi ſunt articuli ſuper notorio: ⁊ pars citabit̃ ad dicendũ cõtra articulos ⁊ deinde ferenda eſt ſn̄ia: nec aliqua obſeruatio terminorum requiritur·

¶De prima inſtantia ut ſi in partibus vel p auditorem camere lata eſt ſententia·

¶ Jtem notandum eſt ꝙ vbi in pꝛima vel in ſecunda inſtantia
in ꝑtibus vel per auditorē camere lata eſt ſententia : tunc in cā
appellationis quę cōmittitur in Rota vel extra apoſtolico cō/
miſſario: ſeruandi ſunt termini ſicut in pꝛima inſtantia. Jtem
qn̄ grauamē vel interlocutoꝛia vel ꝑ viam appellationis cā cō/
miſſa eſt alicui auditori: tunc ille auditoꝛ poteſt inhibere audi/
tori camere: vel etiam alteri cōmiſſario in curia vel extra: ſꝫ nō
coauditori ſuo vel alicui dominoꝝ Cardinalium: quia illis nō
inhibetur: niſi ſeruatis terminis in appellatione a grauamine
vel interlocutoꝛia ſeruari ſolitis: de quibus ſupꝛa: ⁊ tunc in ter
mino ad impugnandū ⁊ iuſtificandum citari poteſt pars illa ī
termino ſeruato ad videndum inhiberi ad ſtatim: ⁊ tunc parte
vocata debet decerni inhibitio.

¶ De materijs obiectiuis.

¶ Jtem nota ꝙ materie obiectiue qn̄ dan̄t pꝛincipaliter ⁊ per
viam poſitionū ⁊ articuloꝝ. ⁊ ſemper dande ſunt in termīo ſub
ſtantiali ad dicendū contra pꝛoducta ad tardius: licet ante da/
ri poſſint ꝑ modū exceptionū contra iura alteri⁹ partis ſemper
dari poſſint in termīo ad hoc ſtatuto: ⁊ tales materie obiectiue
quales ſint impugnāt ius ꝓpꝛiū. ⁊ ſunt ſpecificande in tꝑe ⁊ lo
co: ⁊ in alijs circūſtantijs: ſicut ſupꝛa in libello accuſationū.

¶ Appellatio a diffinitiua.

¶ Jtem nota ꝙ quando appellatur a diffinitiua nō opoꝛtet ex
pꝛimere aliquā cauſam in appellatiōe. Jdem quando appellat̃
a ſententia habente vim diffinitiue. ut eſt ſententia ſuper attē/
tatis: ſuꝑ deſertione: ſuꝑ nullitate: ⁊ plures quę nō expectāt dif
finitiuam poſt ſe.

¶ Circa pꝛobationem dilatoꝛiam.

¶ Jtem circa pꝛobationē dilatoꝛiā ⁊ alias quę dantur in cā eſt
ſciendū ꝙ ſi aliqs cōuenit̃ in Ro. cu. ita ꝙ ipſe pn̄s ē qn̄ cōmit/
titur cā. tunc niſi cā pꝛius ſit deuoluta ad curiā ꝑ appellationē

Aut ipſe eſt legatus aut nuncius alicui⁹ dn̄i tunc habet ius reuocandi domū niſi ꝯueniret̄ ſup cōtractu facto illo tēpore quo nunci⁹ fuit alīs datur ſibi tempus ſiue inducie ad habendū iura ⁊ defenſiones de partibus interim ſupſedet̄ in cā ⁊ illud tēpus dat̄ magnū vel paruū ſm̄ diſtantiā loci a ro.cu.a loco domicilij illi⁹ qui conuenitur. Et no. ꝙ illa dilatio ad habendū iura nō ſolū datur ad habendum iura ipſius rei ſed etiā ipſi actori dat̄ ad habendū informationē ⁊ defenſionē ꝯtra iura partis ſibi aduerſe ⁊ ideo ſepius viget practica ꝙ non obſtante ꝙ actor dicebat ſe velle ꝯfiteri gratiam proceſſum acceptationem ⁊ prouiſionem ⁊ alia iura rei nihilomin⁹ reo dantur inducie ſi ipſe allegabat ſe velle habere informationem ⁊ defenſionem cōtra iura partis aduerſe ⁊ in hoc ſit cautus procurator ut ſic petat. Item nota circa dilatorias probationes: nota ꝙ omnes probationes iudiciales ſunt arbitrande per auditorem vel iudicem preterꝗ quando excipitur de excōicatione cum ibi iura dāt terminū octo dierum ⁊c. aliquando dantur decem aliquando plures vel pauciores ſm̄ ꝙ placet iudici.

De occaſione hereditatis.

Item eſt notandum ꝙ ſi velis aliquem ꝯuenire occaſione hereditatis anteꝗ porrigas libellum vnam paruam facias petitionem ſeu interrogationem in qua contineatur ꝙ iudex interroget an ſit heres defuncti cuius nomine conuenitur ⁊ an ſit ſol⁹ vel pro parte. Item qn̄ aliquis conuenitur rei ven. vel quacūꝗ actione reali ſemper ſi pars ea eſt preſens in curia facias eum interrogari an poſſideat: ⁊ teneatur reſpondere Et iſtud multū relevabit te. Si quis enim conuenitur poſſeſſor alicuius rei licet ipſe patiatur iudicium: ex hoc non poſſet condemnari ut poſſeſſor: nec ad dimittendum poſſeſſionem: nec in fructibus niſi probetur poſſeſſor. Et iſtud nota quia ſepiſſime venit in practica ⁊ multi in hoc errare ſolent. Et hoc idem tenet ſpecu.

in ti·de interro·que ſiunt ante litem conteſta.

¶ Super Spolio·

¶ Itē no·ꝙ ſi aliquis ſuper ſpolio bn̄ficij ſiue poſſeſſorio recu/perando agit ⁊ in cā ꝓphana tunc nō eſt neceſſe ꝙ ꝓducat ali/quem titulū ſed ſufficit ꝙ probet ſe poſſediſſe ⁊ aliū nunc poſſi dere. In cauſa vero bn̄ficiali vel matrimoniali vl' alia ī qua nō poteſt haberi poſſeſſio oportet ꝙ agens producat titulū ſuū et verificet illū ſecus ſi beneficiatus nō dicat ſe ſpoliatū bn̄ficio ſꝫ fructib⁹ bn̄ficij ī toto vl' in parte aut aliquo iure ſui bn̄ficij nō requirit᷑ ꝙ producat titulū: ſed ſufficit ꝙ ꝓbet ſe poſſidere bn̄fi ciū cui⁹ noīe agit: Nota etiā circa hoc ꝙ in cā ſpolij vbi ius cō mune facit pro reo ⁊ ꝯtra actorē licet etiā nō ſit cauſa bn̄ficialis vel matrimonialis oportet ꝙ agens ꝓducat titulum ſuum vel titulū tanti tpis ꝙ hominū memoria in contrariū nō exiſtat et probet: ⁊ iſte caſus eſt in ca·ad decimas.de reſti·ſpo·li.vi.

¶ Super titulo beneficij·

¶ Itē no·ꝙ licet qn̄ agit᷑ ſuper titulo bn̄ficij ſiue petitorio ſiue poſſeſſorio procedit᷑ ſummaria ſine litis ꝯteſt·ut ſupra viſum ē ſecus qn̄ agit᷑ de proprietate beneficij puta ſi vna eccl'ia dicit ſi/bi vnā aliā eccl'iam vnitā· Idez ſi agit᷑ ſup aliq̄ re vl' iure parti culari ſpectante ad beneficiū ⁊ circa hoc vidi dubitare ꝙ ſi vn⁹ dicit ſe habere titulū in beneficio ⁊ alius beneficiū quod incor/poratur an ꝓcedat᷑ ſummarie ut in cauſa bn̄ficiali vel plenarie ut in prophana. Et ſi actor agit ut de ꝓprietate beneficij actio ſua erit plenaria ⁊ ſeruabunt᷑ termini ut in prophana ⁊ recōuē/tio rei poterit eſſe ſummaria ⁊ deducit principalis ius ſuum·

¶ Cui cōmiſſum eſt aliquod generale ꝓcuratorium·

¶ Item ſit attentus ꝓcurator habens reducere aliquā cām in curia cui cōmiſſum eſt ꝓcuratorium generale ꝙ illud nō ꝓdu/cat ipſe ꝑſonaliter ſed perſuaſuꝫ eſt ut tradat ipm̄ alicui amico qui illo preſente tradet illud notario ⁊ tunc ipſe procurator pre ſens ⁊ dicat ego intelligo me ꝯſtitutū eſſe generaliter p·N· ad multas cauſas ⁊ negocia ego intendo ſolus onus acceptare in

iſta cauſa pendēte ⁊ nō in alijs ⁊c. ac ſubſtituo ſi voluerit ſub-
ſtituere proteſtando ꝙ nihil fiat niſi me vel eis vocatis. ⁊ iſta
doctrina ideo datur quia ſi ꝓcurator ꝑ ſe ꝓduceret ꝓcuratoriū
videret̃ acceptaſſe onus quo ad illa contenta in illo nec poſſet
ſe exonerare: ⁊ caſus eſt in cle. de procu.

¶ Diffamatio procuratorum.

¶ Item no. ꝙ nihil eſt qđ magis diffamat procuratores ꝙ̃ qn̄
ipſi dimittunt deſeri appellationes ꝑ negligentiā: ⁊ hoc cōtin-
git duplici via in appellatione ⁊ diffinitiua. Primo quia cōiter
auditores ⁊ iudices dant terminos. x. dieꝝ ad proſequendum ⁊
tunc infra illos. x. dies appellans debet facere cōmitti cauſam.
alicui iudici vel auditori ⁊ facere preſentari cōmiſſionem: ꝙ ſi
hoc nō poterit vel tunc expedit ꝙ vadat ad cancellariam coraꝫ
notario: ⁊ habeat cōmiſſionē duplicatā: ⁊ vnā tradat ad manꝰ
vicecancellarij vel regentis cancellariā. aliam tradat notario ⁊
in abſentia vicecancellarij vel regentis ponat eam in capſa vbi
tales cōmiſſiones ponuntur. aliā vero cōmiſſionem notario p̄
dicto ⁊ faciat fieri iuſtrumentū de diligentia p̄dicta infra decē
dies ꝙ ſi iſte nō fecerit ꝓcurator: appellātis deſerit̃ appellatio.

¶ Sublata deſertione.

¶ Item cōmiſſa cauſa ⁊ ſublata deſertione infra decē dies vel
facta proteſtatiōe ut ſupra tunc illud eſt commune quod in ap-
pellationibꝰ a grauamine: vel ab interlocutoria vbi nullus ter-
minus prefigitur ſaltem in romana curia tunc oēs termini de-
bent ſeruari infra annum a die appellationis interpoſite ⁊ dā-
ri petitio per procuratorem appellantis ut in deciſione rote. G
in antiquis. Et hoc ſufficit niſi proteſtetur infra annum de di-
ligentia ſua videlicet ꝙ petat cauſam expediri in inſtanti. Pri-
mo ſecundo ⁊ tertio inſtanter inſtantius inſtantiſſime: ⁊ hanc
proteſtationem ſubſcribat per ſe in domo ſua ⁊ producat in iu-
dicio q: notarij ſepe ſunt negligentes in ſcribendo ⁊c. in ſcđo

fatali ⁊ in tercio ⁊ in alijs ⁊c. ⁊ niſi termini ſint ſeruati data pe
titione ⁊ facta proteſtatione huiuſmodi: appellatio eſt deſerta.
Et ſimiliter niſi fiat proteſtatio in ſcđa inſtantia non obſtante
diligentia ꝑdicti primi fatalis etiā appellatio deſeritur illa eſt
maior verecundia quā procurator poſſit habere ſi faciat deſeri
appellationē. Si vero procurator indiget remiſſione ad partes
in ſcđa inſtantia tunc ſeruet terminos ⁊ ſup articulis ⁊ excepti
onibus datis vel etiam nouis tunc datiſ ſi expedit petat ſibi de
cerni remiſſionē citius ꝙ poteſt ⁊ det illā petitionem in ſcrip-
tis: quia notarij ſepe indebite ſcribunt: qđ ſi ſecus fuerit factū
ꝓteſtetur ꝙ nō ſtat ꝑ eum ſed per iudicē vel partē aduerſam.

¶ In publicatione dictorū teſtium.

¶ Item in publicatiōe dictoꝝ teſtiū hanc teneat ꝓcurator cau
telam ꝙ qñ teſtes producuntur per partem aduerſam nihil pro
teſtetur contra eos ſed taceat quouſq ꝑ iudicē de conſenſu par
tium publicati fuerint. Et ſi timet ut iudex recipere voluerit ꝑ
tem contra quam ꝓducuntur ad dicendū ꝯtra eoꝝ dicta ⁊ ipſe
iudex ꝯcludat ⁊ ſnīam ferat habeat ſecum appellationē paratā
a nō publicatione ⁊ prefixione termini huiuſmodi.

¶ De modo deuoluendi cauſam per appellationem in partibus interpoſitam ad Curiam Ro.

¶ Item ſciendum eſt ꝙ ſi appellatio interponatur in partibus
in preſentia partis: id eſt partis appellate: vł ipſius legittimi ꝑ
curatoris tunc cauſa eorum eſt deuoluta dummodo ſuper hoc
appareat publicum inſtrumentum confectum: ⁊ conſtet de mā
dato procuratoris: ſed ſi appellans preſentiam appellati habe-
re non poterit circa appellationem interpoſitam: ac ut cauſa be
ne deuoluatur ſeruabit appellans hunc modum videlicet ꝙ fa
ciat ſuam appellationem in ſcriptis ī bona forma: qua facta ac-

cedat ad notarium publicum in preſentia teſtium : ⁊ legat ap-
pellationem hmōi de uerbo ad verbuꝫ: Et lecta huiuſmodi ap
pellatione petat inſtanter inſtantius et inſtantiſſime apoſto-
los ſibi dari ſi eſt aliq̲s qui velit dare proteſtādo ꝙ ſi partis ap
pellate preſentiā cōmode habere poſſet eidē inſinuaret ⁊ inti-
maret: ⁊ ſup hoc petat publicū inſtrumentū: ⁊ hoc facto idē ap-
pellans tenet̄ intimare ⁊ inſinuare hmōi appellationem parti
appellate ſeu eius ꝓcuratori: ſi ipſoꝝ aut alteri⁹ eoꝝ preſentiā
cōmode habere poſſit infra menſem poſt interpoſitionem pre-
dicte appellationis: vel poſt menſem quātotius fieri poteſt: ⁊ ī
inſinuatione hmōi hunc ſeruabit modū: ſcꝫ ꝙ appellans aſſu-
mat ſibi notarium publicū ⁊ teſtes: ⁊ accedat ad partem appel
latam vel ipſius procuratorem: alioq̲n proteſtando de ipſorum
abſentia huiuſmodi appellationem per ipſum ante interpoſitā
ut premittitur per notarium publicum legi ⁊ publicari faciet:
⁊ appellato ſeu eius procuratori copiam appellationis tradat:
requirendo notarium ut ſuper premiſſis ſibi publicum cōficiat
inſtrumentū alioquin ſi ipſius partis rei procuratoris predicti
preſentiam habere non poteſt : tunc ſi cauſa ipſa fuerit benefi-
cialis expedit ꝙ in loco beneficij de quo agitur: vel in loco vbi
pars appellata fuerit beneficiata infra miſſarum ſolemnia: vel
quando cantantur hore diei in loco beneficij vel partis appel-
late in p̄ſentia beneficiatoꝝ in ipſa per te partem appellantem
vel tuum procuratorem vel notarium publicum legas publice
⁊ pars apoſtolos petat: nihilominus ſi partis appellate preſen
tiam haberet ipſi eandem appellationem inſinuaret. Et ſic ſi-
militer faciet in domo partis appellate: ſi commode ⁊ tute ad
eius domum accedere poterit: ſin autem in eccleſia cathedrali
in loco beneficij: ⁊ etiam in eccleſia parrochiali ſub qua degit ⁊
moratur. Et bonum eſt affigere copias earūdem ad valuas ec-
cleſiarum ⁊ etiam in domo habitationis appellati : ⁊ al's adhi-
bere talē diligentiā circa inſinuationē hmōi appellatōis q̄lis ē

adhibenda in executione citationis legitime in partibꝰ fiende
Et ſi pars appellans noluerit proſequi appellationē ſuā: ꝛ pars
appellata vellet eam proſequi· expedit ꝙ pars appellata inſtet
ꝓ copia habenda appellationis: ſub manu publica Notarij: ſcʒ
illius qui inſtrumentū confecit· Et ſi ille Notarius negauerit
ſibi tradere illius copiā: accedat pars appellata ad officialem:
vel ad alium deputatum ſuper hoc poteſtatem habentem ꝛ ille
compellat notarium ad tradendum ſibi copiam: ſalario tamen
ſibi producendo: ꝛ citari faciat partem ad hoc videnduʒ ſibi de
cerni copiam appellationis·

¶ Item nota ꝙ ad declarandum collatores ordinarios in par
tibus incidiſſe in penas cenſuras ꝛc. ſic ꝓceditur· Primo enim
producunť coram executore deputato in bullis· Secundo petiť
decerni citatio contra ordinarios ꝛ eoꝝ ꝓcuratores ſi qui ſint
in Romana curia: ꝛ omnes alios ſua intereſſe putantes: ad di
cendum contra litteras aplicas ꝛ proceſſum inde ſecutum ac re
quiſitionē· Tercio petitur decerni in contumaciā ipſoruʒ nihil
dicentiū quo minus ꝛc· vel dicendum cauſam ꝛc· Et illa citatio
fit tribus vicibus ꝛ vltra· Quarto ad audiendum ſe ſententias
cenſuras ꝛ penas eccleſiaſticas in ꝓceſſu contētas incidiſſe de
clarari: vel dicendum cauſam quare ꝛc· ſemper ꝓceditur per au
dientiam contradictarum·

¶ Finis·

B. V 7

Quid enim est corpus nostrum nisi cinis de terra factus

Et cito in terram pulverem redigendus

Dicit beatus Augustinus Equalis dei pietas qua nulla potest
superare iniquitas vel impietas

(Nolite iudicare ut non iudicabimini)

Nolite condemnare et non condempnabimini. quod. si ex
humana fragilitate contingat forte vos quemque suspiciose
iudicare nolite tamen condempnare i. dignum aliquem
dampnatione decernere. Nam qui hodie est peccator cras
erit confessor. sed quod facile est in oculis domini subito
honestare pauperem. Eccli. xi. Sed tamen multi nunc adveniunt
sed facilius unus illorum. nunc aliquis condempnabit ..

Dicit dominus ipse Jeremie. viii.
[illegible] Nullus est qui agat penitentiam super
Matheum. xxvi. peccato suo dicens

Mulier cum parit tristiciam habet Sicut
mulier dum parit dolet amarissime Sed cum
peperit gaudet et se sentit alleviatam
Ita persona gravida peccato ante confessionem et tempore
confessionis tristis est et amara sed confessione finita
videt quasi tristitiam vel licentiam. Videt enim
homo post confessionem sentit se alleviatum pondere
peccati precedente. Unde dicit Judith. viii.
Quia patiens est dominus. penitentiam et eius
indulgentiam fusis lacrimis postulemus

Ibant et ibunt vadentes. et mittentes
et non [illegible] de ipse apud

Jesus dicit Unicuique seorsum ipse [illegible]

[illegible] gratia
[illegible]
Et [illegible]

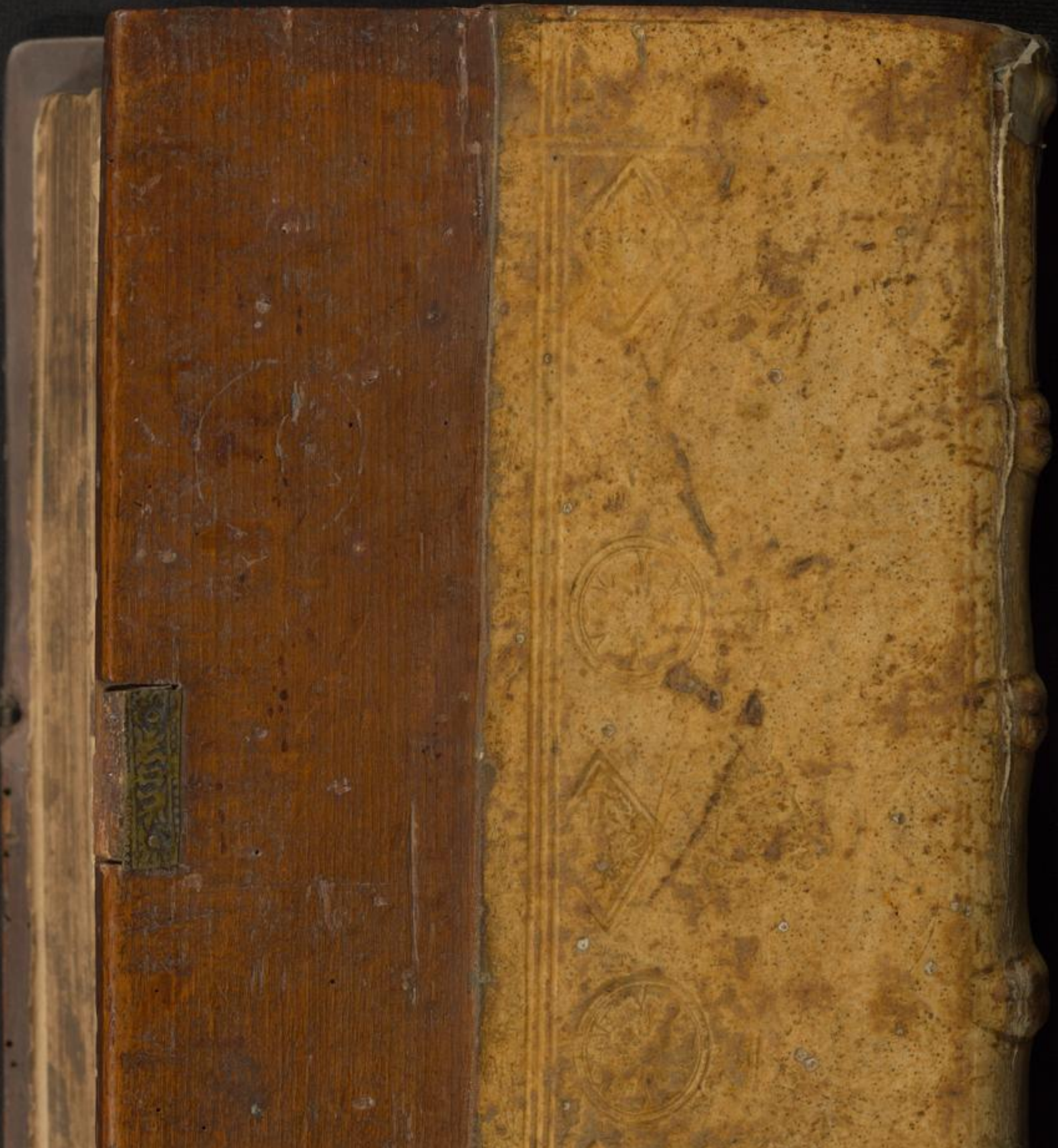

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Quod enim est corpus

Et ecce in terra

Dicit beatus Augustinus

Nolite condemnare

homines frag

iudicare

dampnatione

erit confessio

honestate

sed facilitate

mulie

peccati

Dicit

B. V 7

nulla potest

impietas

iudicabimini

mini i. quod si ego

quemque suspicione

quod aliquem

est peccator erat

mini subito

multi ad adventum

dampnabuntur!!

viij

et penitentia super

suo dicens

habet Os sicut

carissime

dampnatam

confessionem et tempore

sed confessione finita

animus

alleviatum apendere

dicit Judith viij

penitencia et eius

possibilem

iudicans. i. in

se apud

contra gratiam